

1. 3. 2015 10:00, Krefeld

„A tak teraz, ó, Pane, pohliadni na ich hrozby a daj Svojim sluhom prosto a s celou smelosťou hovoriť Tvoje Slovo, kým ty vystrieš Svoju ruku uzdravovať, a aby sa diali divy a zázraky skrze meno Tvojho svätého Služobníka Ježiša. A keď sa pomodlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhromaždení, a zrazu boli všetci naplnení Svätým Duchom a hovorili Slovo Božie prosto a smeľe.“ [Skutky 4:29-31]

„A oni, keď to počuli, jednomyselne pozdvihli hlas k Bohu a povedali: Samovládca, ty, ó, Bože, ktorý si učinil nebo a zem i more i všetko, čo je v nich...“ [verš 24]

Aj dnes ráno všetkých veľmi srdečne vítame – aj všetkých tých, ktorí sú pripojení cez internet. Nech Boh Pán príde s nami všetkými ku Svojmu právu a my ku Svojmu Božiemu právu. Predtým ako prejdeme k preberaniu Slova, chcem stručne odovzdať pozdravy. Všetci bratia nech vedia, že čítam všetky e-maily, aj keď tu zmieňujem len meno a krajinu.

[pozdravy]

Je to jednoducho tak, bratia a sestry, že Boh má vo všetkých národoch a jazykoch bratov, ktorí slúžia rovnakým Slovom a rozdávať rovnaký duchovný pokrm. Môžeme povedať, že stôl Pánov nebol dosiaľ nikdy prestretý tak bohato ako v našich dňoch. Včera som pozdravil bratov zo Slovenska a zo všetkých susedných krajín, všetci sú tu a my sa radujeme, že smieme prežívať, čo Boh v našom čase koná.

Blaho tým, ktorí nájdu napojenie. Bratia a sestry, ak hovoríme o návrate Krista, tak nám to všetkým prechádza až do špiku kostí. Ak myslíme na Matúša 25:

„...tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“

Potom prišli tí, ktorí zmeškali napojenie. Prišli neskoro. Prišli naozaj neskoro. Patrili k tým, ktorí nesmeli vojsť na svadbu Baránka. Patrili k tým, ktorí zostali späť, potom klopali a kričali: ***„Pane, Pane, otvor nám!“*** On odpovie: ***„Neznám vás!“***

Viete, aká bolesť preniká mojou dušou? Viete si predstaviť, prečo musí zaznievať zvestovanie? Aby boli všetci, ktorí počujú Božie Slovo, boli vo viere a poslušnosti spojení s Bohom a navzájom, aby sme smeli skutočne patriť k tým, ktorí budú vytrhnutí. Dnes klope Pán

na naše dvere, my sme mu otvorili, On príde k nám a bude s nami sláviť večeru, pretože tak to On povedal: „**Keby niekto počul Môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so Mnou.**“ [Zjavenie 3:20]

Sme jednoducho zo srdca vďační, že nám Boh daroval napojenie a milosť – nielen poznať, že Boh dodržal Svoje Slovo a poslal proroka, ale že nám z milosti daroval napojenie.

Je jednoducho pramocné aj v tejto veci môcť veriť slovo za slovom presne tomu, čo bolo vyslovené a nepridávať k tomu nič vlastné. Čítam svedectvo brata Branhama z 10. 2. 1960 v Portoriku, ktoré som čítal aj minulú nedeľu v Zürichu:

„Na brehu stáli mnohí, medzi nimi reportéri, keď zaznelo: Vzhliadni! Keď som vzhliadol, zostúpilo svetlo, ľudia omdlievali a zaznel hlas, ktorý otriasol celým okolím: Ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak bude tebe daná zvesť, ktorá predíde druhému príchodu Krista. Niežeby som bol ja predchodcom, ale zvesť bude predchodcom.“

Ákí môžeme byť vďační, že smieme veriť a skutočne prežívať, že Boh vzal všetkých prorokov po naplnení ich služby k Sebe, ale ostalo nám Slovo, ktoré im bolo zjavené. Takisto to bolo s bratom Branhamom.

On mal prirodzene očakávania, že sa stane to i ono. Očakával, že pôjde do Južnej Afriky, že sa tam zhromaždí 300 000 ľudí, aby počuli zvesť. Mal veľké očakávania. Keď však vidíme, že v Afrike je dnes viac ako tristotisíc alebo aj deväťstotisíc tých, ktorí sa tam zhromažďujú a počujú zvesť hodiny... Boh sa predsa o všetko postaral a my sme jednoducho vďační, že kam nemohol prísť on [brat Branham] osobne, tam zavíta zvesť, ktorú niesol a ktorú teraz smieme niesť my. A hovorím otvorene, ak sa modlí nejaký brat tu alebo vo Švajčiarsku: „Milovaný Pane, požehnaj nosiča Tvojej zvesti...“ – tak to tak je – my sme nosiči Božej zvesti. Nemáme vlastné učenie alebo názory, ale na večnosť zostávajúce Božie Slovo a to smieme z milosti zvestovať. Späť k tomuto Slovu sme zavedení.

Chcem zdôrazniť, bratia a sestry, že z presvedčenia verím, že všetci, ktorí Bohu teraz veria a prijímajú Slovo Božej zvesti bez nejakého „Ak...“ alebo „Ale...“, budú pri tom, keď sa Pán vráti a bude tých Svojich volať. Všetci vieme, že v každom prebudení boli ľudia, ktorí sa oddelili

a vyšli, a iní, ktorí zostali. V čase Luthera boli ľudia, ktorí verili, vyšli von a napredovali s Pánom. V čase Wesleyho tiež boli ľudia, ktorí volanie počuli, vyšli von a napredovali, a ostatní zostali. V každom prebudení boli ľudia, ktorí počuli volanie a verili tomu, čo bolo v ich čase zvestované. Všetci, ktorí vyšli von, boli tak pred Bohom ospravedlnení a presne tak je to aj teraz. Kto však teraz zostane späť a zo srdca sa nepridá, skutočne bez nejakého „Ak...“ alebo „Ale...“ Ak je v tebe ešte nejaká pochybnosť, nejaká otázka... Či to všetko súhlasí, či to je všetko správne... nech je toto deň, ktorý Boh učinil pre teba! Dovoľte mi v mene Pánovom povedať: My sme zvestovali len Božie Slovo, predložili sme celú radu nášho Boha a Božie Slovo je vierohodné.

A aj tu predsa nejde len o nosiča Slova, ale o Slovo. Preto je u Izaiáša 55 napísané:

„Slovo, ktoré z Mojich úst vychádza, nevráti sa ku Mne...“
– nie „k poslovi“! – „...nevráti sa ku Mne prázdne, ale vykoná, k čomu som ho poslal.“

Boh zjavil Svoju vôľu a my sme skutočne zavedení dnu a sme za to Bohu zo srdca veľmi vďační.

Nech túto poznámku počujú všetky končiny Zeme. Všetci tí, ktorí sa točia dokola a vravia len: „Prorok, prorok...“, ktorí nenašli cestu k Bohu a Božiemu Slovu, ale konajú s prorokom modloslužbu, tí sa nemôžu Bohu ľubiť. Aj to sme tiež dosť často povedali: Ak sa poslovi nepodariť skrze zvesť spojiť Boží ľud s Bohom, tak niečo nesúhlasí. Musíme a smieme byť spojení s Bohom. Netancujeme okolo zlatého teľaťa, ale ďakujeme Bohu Pánu za to, že poslal Svojho proroka. Ďakujeme Bohu za zavedenie späť do Slova. Aj to, čo čítal brat Alfred Borg, je pramocné.

Na počiatku stála celá Cirkev jednomyseľne za službou, ktorá sa vtedy diala v mene Pánovom. Bratia a sestry, tak isto to musí byť aj teraz na konci. Nejde o brata Franka, brata Schmidta alebo brata Miskysa, alebo o kohokoľvek iného. Jedná sa o to, aby Boh s nami všetkými prišiel ku Svojmu právu a žeby sme nevyjadrovali rôzne názory, ale aby sme mali Božie zmýšľanie Ježiša Krista, ako stojí napísané: **„Nech je také zmýšľanie vo vás, aké bolo aj v Kristu Ježišovi...“** [Filipänom 2:5] Keď zavládne táto Božia jednota a modlitba jednomyseľne stúpa k Bohu, môže sa stať všetko. Vtedy sa môže stať úplne všetko.

Dnes sa pýtam: Skončila nejaká bohoslužba, ktorú mal brat Branham v ktorejkoľvek krajine, bez toho, aby boli hriešnici volaní k pokániu, alebo bez toho, aby sa modlilo za chorých? Patrilo to jednoducho k tomu. Bratia a sestry, ak sú v našom strede bratia a sestry, ktorí to počas kázania od Boha neprijali a neprežili, zostaňte tu. Budeme sa s vami a za vás modliť. Každý to má od Boha obdržať. Niekedy je jednoducho potrebné, aby sme sa modlili jeden s druhým a jeden za druhého, aby sa mohlo stať a aj sa naozaj stalo to, čo nám Pán zasľúbil vo Svojom Slove.

Sme jednoducho veľmi vďační za to, čo nám Boh zveril, za bohato prestretý stôl, za každé zjavenie Slova a všetky súvislosti, ktoré nám Pán ukázal.

Ako speváci spievali: „*Kto ako víťaz prejde perleťovou bránou?*“
V 2. Timoteovi 4:8 Pavol píše:

„Za týmto už mi je odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán odplatou v ten deň, On, ten spravodlivý Sudca, a nie len mne, ale aj všetkým, ktorí milujú Jeho príchod.“

Pán nás všetkých korunuje milosťou a milosrdenstvom [Žalm 103:4]. Pri návrate Pána nebude nijaký rozdiel medzi apoštolmi, prorokmi a ostatnou Cirkvou, všetci budeme sedieť pri tom istom stole s Abrahámom, Izákom a Jakobom. Všetci obdržíme korunu víťazstva tak iste, ako ju Pán zasľúbil. Služby môžu byť rôzne, ale výsledok je pre nás všetkých rovnaký.

Čítajme v 2. Timoteovi 4, pretože aj tu sa jedná o návrat nášho milovaného Pána:

„Za týmto už mi je odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán odplatou v ten deň, on, ten spravodlivý Sudca, a nie len mne, ale aj všetkým, ktorí milujú Jeho príchod.“

Takže nielen zvestovateľovi Božej zvesti, ale všetkým, ktorí Božie Slovo počuli a vo viere prijali. Neradujete sa z toho, že Boh nečiní žiadne rozdiely, že všetci, ktorých omilostil, budú pri tom? Povedzme ešte raz: Napojenie na to, čo On konal v našom čase, ktoré nám Boh daroval, je to najväčšie a najdôležitejšie, čo mohol Boh vykonať. Totiž že môžeme ísť cestou s Pánom vo viere a poslušnosti až do konca.

Chcel by som čítať dve miesta zo Starého zákona. Najprv prorok Habakuk 2:2-3 [podľa nem. prekladu]:

„A Hospodin mi odpovedal a riekol: Napíš zjavenie, a to zreteľne na doskách, aby mohlo byť bez námahy čítané. Lebo zjavenie obstojí až do určeného času, a spiecha ku koncu a neoklame; keby predlelo, čakaj naň, lebo prísť istotne príde; neomešká.“

Absolútna autorita Slova Božieho je jednoducho pramocná. Každé Božie Slovo je absolútnou autoritou – na tom nemôže nikto nič zmeniť. Platí to pre nás všetkých, ktorí už dlhší čas čakáme na návrat Pánov. Počítali s tým už v dňoch Pavla i potom a najmä v dňoch brata Branhamu, ktorý sám s tým počítal. A odvtedy už opäť uplynulo päťdesiat rokov. Bratia a sestry, zasľúbenie a Slovo, ktoré nám Boh daroval, sa naplní! My nečakáme nadarmo, ale vieme: Keď ten časový okamih nastane, naplní sa to. Pán sám povedal:

„...neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán ... Preto aj vy buďte hotoví...“ [Matúš 24:42-44]

Buďte pripravení! Nie je potrebné vedieť rok, mesiac a hodinu, ale je nutné byť pripravený. Zjaviť sa pred Bohom v bielom šate, obmytí v krvi Baránka, ospravedlnení skrze vieru v dokonalé dielo spasenia. Takže: **„...keby predlelo, čakaj naň, lebo prísť istotne príde; neomešká.“**

U proroka Zachariáša 2 je písané o ľude izraelskom, ktorému v mene Pánovom žehnáme a hovoríme tak, ako Boh hovoril k Abrahámovi: **„...v tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme.“** [1. Mojžišova 12:3] Na základe Galatským 3 Boh v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, nepožehnal len Izrael, ale aj Svoj ľud, ktorý zavola von zo všetkých národov a jazykov, a to až doteraz koná a žehná. Navonok má však izraelský národ zasľúbenie, ktoré sa v Starom zákone vyskytuje častejšie. Čítam ho zo Zachariáša 2:16:

„A Hospodin zdedí Júdu ako Svoj podiel na svätej zemi a zase si vyvolí Jeruzalem.“

Nie v New Yorku alebo ktovie kde na zemi, ale v Jeruzaleme, tam, kde vystúpia tí dvaja proroci a po vytrhnutí Cirkvi prinesú Božiu zvesť. Často sme čítali z listu Rimanom 9:10-11.

Boh najprv dokoná dielo s Cirkvou z národov a potom sa obráti späť k Izraelu. Oni prežijú to, čo Boh pre nich určil, ale musia byť v tom meste a v tej krajine, ktorú im Boh dal, aby sa pri nich mohlo zasľúbenie naplniť. Presne tak isto musíme byť aj my zhromaždení

zo všetkých národov a jazykov a postavení na originálnom základe, ktorý bol položený v Jeruzaleme, keď bolo kázané prvé kázanie a bol položený základný kameň:

„Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.“ [Skutky 2:38]

Novozákonná Cirkev sa vráti do Jeruzalema – k pôvodnému evanjeliu, ktoré bolo zvestované v prvom kázaní a je zvestované aj teraz na záver.

Bratia a sestry, ak Boh Pán mohol použiť nášho brata Branhama takým jednoduchým, no mocným spôsobom, tak vidíme, že nádoba môže byť slabá a nevzdelaná, ale naplní sa, že Boh vyvolil to, čo pred svetom nie je ničím [1. Korinťanom 1:27-28]. Nikto sa nemôže chváliť sám sebou. Kto sa chce chváliť, nech sa chváli Pánom. [Jeremiáš 9:23-24, 1. Korinťanom 1:31, 2. Korinťanom 10:17]

Boh to však jednoducho tak určil a my stále znova zdôrazňujeme, že takú službu nemal Pavol, Peter ani Ján. Bolo to opakovanie služby, ktorú mal náš Pán, keď chodil po zemi. A Boží muž v jednoduchosti povedal: „Vtedy bola táto služba zjavená pre ľud izraelský a Samaritánov.“ Dnes prebieha záverečná služba pre Cirkev Novej zmluvy. **„Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky.“** [Židom 13:8]

Brat Branham sa veľmi často odvolával na Lukáša 17: **„Keď sa zjaví Syn človeka...“** Aj za to sme veľmi vďační: Nie „keď príde“, ale „keď sa zjaví“ – ako Ten istý, skrze rovnakú službu a obráti pozornosť na Seba, na Slovo a na milosť. **„Keď sa zjaví Syn človeka...“**

A potom čítame, čo sa stane, keď príde. Vtedy budú dvaja ležať na posteli, jeden bude vzatý, druhý zostane. Dve budú mlieť v mlyne, jedna bude vzatá, druhá zostane. Ale v čase, keď sa zjaví, v čase služby brata Branhama, sa Syn človeka zjavil rovnakým spôsobom, aby bola naša absolútna pozornosť obrátená na to, čo Boh vykonal v našom čase a potom nám daroval milosť teraz žiť a osobne to všetko počuť a vidieť. Viete, aká zodpovednosť potom leží na nás, očitých svedkoch tejto služby, ktorá sa v našom čase zopakovala? Na nás, ktorí sme úplne jasne porozumeli, o čo sa jedná?

Už včera večer sme zdôraznili a budeme stále znovu zdôrazňovať, že **všetko, čo Boh koná, je realita. Zvesť je Božia realita.** Aj zjavenie Syna človeka... ako brat Branham objasnil, keď vzal Slovo

z 1. Mojžišovej 18, kde Pán a dvaja anjeli prišli k Abrahámovi, boli im umyté nohy, posadil sa ako Syn človeka, večeral s nimi a dal Abrahámovi zaslúbenie, že o rok bude mať Sára syna. Jednoducho nádherné: Deti zaslúbenia veria každému zaslúbeniu a vidia spojenie. Prečo je to tak napísané v 1. Mojžišovej 18? Prečo brat Branham spojil svoju službu s tou, ktorá sa diala vtedy?

A potom čítame v liste Galaťanom 4, že Abrahám mal dvoch synov, ale len jeden bol synom zaslúbenia a bol dedičom všetkého, čo Abrahám mal. Presne tak sme aj my dnes synovia a dcéry Božie, veríme Božím zaslúbeniam a smieme z milosti všetko prežívať.

V Starom zákone to bolo tak, že to, čo Boh Pán vyslovil, napr. desať prikázaní, dal napísať na dosky, ktoré boli uložené do truhly zmluvy. Hovorili sme o tom. Bratia a sestry, keď čítame všetky miesta hovoriace o tom, čo Boh konal, keď bola truhla zmluvy nesená – môžete čítať Jozuu 3 alebo 6 a iné miesta – truhlu zmluvy si nosiči Slova položili na ramená a prišli k Jordánu, ten sa rozostúpil. Nie však kvôli nosičom, ale z dôvodu zaslúbenia, ktoré niesli! Truhla zmluvy bola na ich ramenách a Boh bol so Svojím Slovom, ktoré zaslúbil. Je to jednoducho pramocné.

Chcem čítať len 2 – 3 biblické miesta, aby ste vedeli, čo som tým chcel vyjadriť. Čítajme v 2. Paralipomenom 5:7-8, aby ste vedeli, aké bolo dôležité, aby Boží ľud prijal do srdca to, čo Boh povedal:

„A kňazi vniesli truhlu zmluvy Hospodinovej na jej miesto do svätyne domu, do svätyne svätých, pod krídla cherubínov...“

Truhla zmluvy mala svoje miesto a svoj účel. Vo verši 8 čítame:

„...lebo cherubíni rozprestierali krídla nad miestom truhly a tak prikrývali cherubíni truhlu i jej sochory zhora.“

Bratia a sestry, Boh dal v Starom zákone Svojmu ľudu nariadenia a to isté učinil aj v Novom zákone. V 6. kapitole 2. Paralipomenom čítame od verša 11 (predtým je písané o tom, čo Boh zaslúbil):

„A postavil som tam truhlu, v ktorej je zmluva [doklad] Hospodinova, ktorú učinil so synmi Izraelovými.“

Je to svedectvo. Boh uzavrel zmluvu. A my máme doklad o zmluve, ktorú Boh so Svojím ľudom uzavrel. Sme jednoducho vďační, že Boh neuzavrel len prvú, ale aj druhú zmluvu. U Matúša 26:28 stojí:

„Toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“

Nová zmluva! My sme ľud Novej zmluvy a sme vďační, že Boh postavil Slovo Novej zmluvy na miesto, na ktoré patrí – do svätyně svätých. Boh nás zhromažďuje pred Svojou tvárou, aby sme počuli Slová Novej zmluvy, zo srdca mu verili a prijímali ho.

Boh mal cestu s Izraelom a má ju aj s novozákonnou Cirkvou. Z celého srdca rešpektujeme, že Pán splní Svoje Slovo a všetky zaslúbenia, ktoré nám dal.

Ako som včera večer povedal, stále znovu sa modlím: Milovaný Pane, spomeň si na zmluvu, ktorú si s nami uzatvoril, na krv, ktorú si za nás preliat, na zaslúbenia, ktoré si nám dal, a daruj nám nový život.

Jednoducho späť k originálu, späť k učeniu, ktoré vyšlo z Jeruzalema. Dokonca aj Pavol sa po 14 rokoch skrze zjavenie vybral do Jeruzalema, aby porovnal, či to, čo káže on, súhlasí s kázaním v Jeruzaleme. Čítajte to v liste Galaťanom! Boží muž s Božím povolaním sa o 14 rokov neskôr vydá do Jeruzalema, aby porovnal, či to, čo zvestoval on, súhlasí s tým, čo bolo zvestované v originále!

Bratia a sestry, čo máme činiť my? Späť do Jeruzalema, späť k Božiemu Slovu!

Prepáčte, ak si dnes neodpustím poznámku: Každé spoločenstvo veriacich má svoje vlastné vyznanie viery. Každé. Neexistuje žiadne spoločenstvo veriacich, ktoré by nemalo vyznanie viery. Majú to uložené niekde vo vitríne, keď tam vchádzame, a tam môžeme vidieť, v čo sa tam verí. Dá sa to nájsť na internete, stačí pár klikov. V rímskokatolíckom kostole majú presne 245 dogiem. Každé spoločenstvo veriacich má svoje vlastné vyznanie viery. Všetko, v čo veria a čo učia, je pevne ustanovené.

A my teraz povstaneme s Božou zvesťou a povieme, že len to, čo je napísané v záвете – zmluve, je Božia zmluva s Cirkvou! U Galaťanom 3:15 stojí skutočne napísané, že k závetu nesmie byť nič pridané, že všetko musí zostať tak, ako je napísané:

„Bratia, po ľudsky hovorím: Už uprávoplatnenej zmluvy človeka nikto neruší alebo ani k nej nepridáva ničoho.“

Áno, dokonca ani pozemský závet nesmie byť dodatočne menený. Je raz vykonaný a je v ňom vyjadrená posledná vôľa. Náš Pán učinil

Nový zákon [závet], začlenil nás doň ako dedičov a absolútne nič nesmie byť pozmenené, nič odňaté ani pridané. Všetko musí ostať tak, ako to je tu napísané.

Bratia a sestry, a s takouto vierou stojíme v celom svete úplne osamotení. Všetci ostatní majú právo rozhodnúť sa, v čo budú oni sami veriť. Boh ešte nikde medzi nimi nehovoril. Oni všetci môžu veriť a konať to, čo chcú. Cirkev živého Boha však nie! My chceme mať to, čo nám Boh vo svojom záвете, vo Svojom svedectve, vo Svojom dedičstve z milosti daroval. To chceme mať – nič viac ani nič menej – byť dedičmi Božími a spoludedičmi Kristovými. Rozsudok nech vysloví Boh, my nie sme určení na to, aby sme to posudzovali. Sme určení k tomu, vrátiť sa späť na začiatok, nechať všetkých na pokoji, nehaníť ich, nech si robia, čo chcú. Ľud Boží však bude teraz oddelený, zavolaný von a pripravovaný na návrat Ježiša Krista, nášho Pána.

Aj to musia všetci počuť: Cirkev Ježiša Krista nie je žiadna pozemská organizácia. Nie je to rímska cirkev, ortodoxná, koptská, azorská, nie, to všetko sú náboženské spoločenstvá. Cirkev Ježiša Krista je krvou vykúpený zástup, ktorý bol omilostený a ktorý prichádza zo všetkých národov, jazykov, náboženstiev a všetkých spoločenstiev viery, odkiaľ Pán volá tých Svojich von. A ten, kto je z Boha, počuje Jeho hlas [Ján 10:3,27, 1. Jána 4:6].

Včera sme zostali stáť pri osobných napomenutiach v liste Efežanom 5, ktoré Pavol adresoval nám všetkým – skutočne všetkým, veľkým i malým, mladým i starým. Od verša 21 je dokonca vyslovené:

„...podriaďujúc sa jedni druhým v bázni Božej.“

Potom je ženám, sestrám povedané, aký majú zaujať postoj. Potom je mužom povedané, aký majú zaujať postoj oni. Vo verši 26 je nám povedané, čo mal Pán v úmysle, čo konal a koná:

„...aby ju posvätil očistiac ju kúpeľom vody, Slovom, aby si ju postavil pred Seba slávnou, Cirkev...“

Nielen obmytú krvou Baránka, ale vykúpanú vo vodnom kúpeli Slova. Slovo nášho Boha zostáva naveky. Krvou vykúpený zástup je posvätený v Božom Slove a zavedený späť k začiatku. Vo verši 27 je nám oznámený účel:

„...aby si ju postavil pred Seba slávnou, Cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“

Ak nás Pán napomína, tak to s nami myslí dobre. Chce, aby sme boli nájdení v Jeho vôli.

V kapitole 6 to pokračuje a je tu povedané, ako sa majú deti chovať k rodičom. Verš 2:

„Cti svojho otca i svoju matku.“

Bratia a sestry, všetko nám bolo povedané. Ženám, mužom, Cirkvi, služobníkom, deťom, otcom, všetko je nám tu povedané a bolo by dobre, keby sme všetci čítali to Slovo, ktoré nás obzvlášť zasiahne, a prosili Boha, aby nás do neho zaradil.

V kapitole 6:3 stojí napísané:

„Aby ti bolo dobre, a aby si dlho žil na zemi. A vy, otcovia, nepopudzujte svojich detí k hnevu, ale ich vychovávajú v kázni a v napomínaní Pánovom.“

Aj tu musí Boh darovať milosť, aby sa to dialo správnym spôsobom. Predstavte si, Pavol dával všetky tieto napomenutia veriacim – mužom, ženám, všetkým sú adresované napomenutia. Vo verši 5 je dokonca spomenutý aj pracovný pomer pre tých, ktorí sú ešte v zamestnaní:

„Vy, sluhovia, poslúchajte svojich telesných pánov s bázňou a s trasením v prostote svojho srdca ako Krista.“

Áno, aj na pracovisku, žeby sme jednoducho prosili Boha o milosť, ak sa aj deje nespravodlivosť, zachovať pokoj s Bohom a všetkými, kdekoľvek sa nachádzame.

Vo verši 10 sú adresovaní všetci:

„Ostatne, moji bratia, mocnejte v Pánovi a v sile Jeho vlády. Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej.“

Potom nám je predstavený duchovný boj. Verš 17:

„A vezmite aj prilbu spasenia i meč Ducha, ktorým je Slovo Božie...“

Sme jednoducho vďační, že Pán má krvou vykúpený zástup. Sme vďační, že sme pred Ním našli milosť, vďační, že smieme veriť Jeho Slovu a že nám bolo zjavené. Sme vďační, že všetky udalosti spásnych dejín môžeme biblicky zaradiť – pod podmienkou, že sa najprv sami necháme biblicky zaradiť.

Bolo by toho veľa, o čom by sme mohli hovoriť. Sme zo srdca vďační, že nám Boh daroval milosť.

Keď myslím na to, ako ľudia, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama, úplne menia zmysel 1. Tesaloničanom 4, keď tvrdia, že Pán vo zvesti, ktorá teraz všetkým zaznieva, zostupuje dolu, že je to proces, ktorý sa prelína roky s návratom Pána.

Bratia a sestry, úplne zreteľne a pravdivo sme predsa porozumeli, že Matúš 25 je zvestou tým, ktorí žijú dnes – 2. Korintským 6 od verša 14, Zjavenie 18:3-4: „**Vyjdí z neho, ľud Môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch a nedostalo sa vám z jeho rán.**“

To je zvesť, ktorá teraz pred návratom Pánovým zaznieva všetkým žijúcim.

To, čo stojí napísané v 1. Tesaloničanom 4, sa stane v jeden deň, keď sa Pán vráti, lebo návrat Pánov bude, ako blesk vychádza od východu a ukazuje sa až na západ [Matúš 24:27] – tak to bude s návratom Krista. Pavol o tom písal aj v 1. Korintčanom 15 hlavne od verša 51 a všetko sa presne tak stane. Aj tu musí nastať biblické zaradenie. Aj k tejto téme učinil brat Branham výrok, ktorý musí byť správne porozumený. A kto tomu chce správne porozumieť, tomu stačí čítať o dve strany ďalej v tom istom kázaní *Vytrhnutie*. Potom nebude prevrátene chápať to, čo povedal o 1. Tesaloničanom 4, pretože tam potom brat Branham zreteľne hovorí, že teraz je čas, aby panny vyčistili svoje lampy a naplnili svoje nádoby olejom. Tak okamžite odpovedá na to, čo najprv ešte nebolo tak dobre vyjadrené, ale nasledovalo to priamo po tom.

Bratia a sestry, som stále vďačnejší za milosť, ktorú nám Boh daroval, že môžeme všetko, čo brat Branham povedal, biblicky zaradiť.

Povedzme aj to: Ak by Pán začal zostupovať už v roku 1963, čo by bolo so všetkými tými, ktorí sa narodili po tomto roku? Alebo by boli až po tomto roku zovzrodení? Kde by zostali všetci, ktorí boli zavolaní von v posledných rokoch, mesiacoch, týždňoch a dňoch? Ó, Bohu buď vďaka za jasnosť Jeho svätého Slova, Bohu buď vďaka za to, že volanie ešte zaznieva a všetci tí, ktorí sú z Boha, správne porozumejú každému Slovu zmluvy a pôjdu od jedného biblického miesta k druhému! Aj preto Boh ustanovil učiteľskú službu. Je rozdiel medzi prorockou a učiteľskou službou: Prorok môže veci postaviť do priestoru, tie však musia byť učiteľsky zaradené a učiteľsky založené na 2 – 3 a viacerých biblických miestach. Všetko, čo zvestujeme, musí mať základ! A všetko, čo my zvestujeme, základ má! Tento základ

položili apoštolovia a proroci a my máme Slovo Novej zmluvy, máme závet. Nech je náš Pán chválený a velebený. Mohli by sme Bibliu bozkávať a Bohu každý deň ďakovať, že nás milostivo zaviedol do Svojho Slova.

Aj všetci tí, ktorí tvrdia, že službou brata Branhama všetko skončilo a vysmievajú sa nám – nech to robia! Raz uvidíme, ako to bude na konci. Nekladíme si nárok, ktorý by nebol biblicky ospravedlnený. Nesieme Božiu zvesť, nie vlastnú – Božie Slovo, ktoré nám bolo darované, bolo nám zjavené a to nesieme.

Povedzme aj to, bratia a sestry: V dňoch brata Branhama predsa neboli dosiahnuté všetky národy a jazyky. Náš Pán však povedal, že evanjelium o kráľovstve bude kázané ku svedectvu všetkým národom a potom príde koniec [Matúš 24:14]. To sa deje v našom čase, pred našimi očami a ušami – plné evanjelium a plná spása sú z milosti zvestované všetkým národom.

Myslím aj na to, že kam sa nedostaneme my s našimi 12 jazykmi, do ktorých prekladáme na tomto mieste, tam sa prekladá z angličtiny do mongolčiny a rôznych iných jazykov – všade sa prekladá a prekladá tak, aby sa skutočne všetky národy a jazyky dozvedeli o tom, čo Boh dnes koná.

Povedzme ešte raz: Múdre panny majú z milosti napojenie na to, čo Boh konal po službe brata Branhama a koná ešte dnes na celej zemi. Neuverili sme vtipne zloženým bájkam, ani nenasledovali nejakým výkladom, ale večne platnému prorockému Božiemu Slovu, ktoré nepripúšťa nijaký svojvoľný výklad [2. Petra 1:20].

Sme jednoducho vďační, že smieme byť kúpaní v kúpeli Božieho Slova a byť slobodní od všetkých tradícií, všetkých náboženských väzieb, aby sme boli v súlade s naším milovaným Pánom.

Povedzme aj to ešte raz: Toto je zmluvný závet – ako povedal náš Pán: „...**Moja, tej Novej zmluvy krv...**“, a my sme Cirkev Novej zmluvy. Truhla zmluvy mala Starom zákone zvláštny význam. Ak hľadáme pozemsky – debna z akáciového dreva, 150 cm široká a 250 cm vysoká a dlhá, vyrobená podľa predpisu s oboma sochormi... ale v okamihu, keď bolo do nej vložené Božie Slovo, tak to nebola drevená debna, ale truhla zmluvy všemohúceho Boha!

Bratu, sestra, nehľad na seba! V okamihu, keď je do teba vložené Slovo Novej zmluvy, nie si viac tým, čím si býval, si nosičom Božieho

Slova a počúvaš všetko, čo Božie Slovo hovorí, a na všetko hovoríš Áno! a Amen! Je to jednoducho nad každú mieru mocné.

Včera som hovoril o tom, čo Boh konal na Kube – trinásti kazatelia sú pripravení pokrstiť sa a rovnako aj ich zbory... Boh daroval skutočne úžasný prielom – Slovo je zvestované s plnou mocou a vykonáva, k čomu bolo poslané. Náš brat, Erwin Pacheco, ktorý bol so mnou, vo štvrtok pocestuje na Kubu, aby krstil a viedol ich hlbšie do Slova a zvesti. Budeme sa za neho modliť, prosím ho, aby prišiel dopredu.

Bratia a sestry, Pán volá posledných von, a keď sa počet naplní, zaznie Božia trúba a hlas archanjela a Pán príde. Mŕtvi v Kristu vstanú najprv a potom my, ktorí žijeme v Kristu, budeme premenení a spoločne pôjdeme Pánovi naproti v oblakoch, ako je napísané [1. Tesaloničanom 4:15-17]. Nech sa pri nikom z nás nezistí, že zaostal [Židom 4:1]. Nech Boh daruje tú milosť.

Dovoľte mi ako posledné povedať: Keď som v januári 1981 videl v bielom oblečený zástup a vytrhnutie, vedel som, že to sú všetci, ktorí v tomto čase prijali Slovo Pánovo, verili mu, ktorí Boha prežili a nemali v sebe žiadnu pochybnosť.

Vráťme sa ešte na okamih na začiatok k tomu, čo sme čítali. Chcel by som, bratia a sestry, aby ste vy všetci pevne stáli za nami a každému kritikovi mohli povedať: „Prosím, mlč! Tu hovoril Boh a nás zaujíma to, čo Boh prikázal, a chceli by sme mať podiel na tom, čo Boh teraz koná.“ Tak, ako Cirkev na počiatku jednomyseľne stála za službou Božích mužov, tak nech je to aj dnes. Tak to bude.

V Skutkoch apoštolov 2 bolo zhromaždených zrejme 17 národností, uvidíme, koľko národností bude zhromaždených tu, keď Pán pohne nebom a zemou, vyleje Svojho Ducha a dokoná Svoje dielo. To, čo Pán započal v Jeruzaleme, s tým pokračoval vo všetkých národoch a jazykoch a Svoje dielo dokoná. Jemu, všemohúcemu Bohu nech je vzdaná vďaka za Starý a Nový zákon. Keď myslím na to, že viac ako 800 miest v Novom zákone sa odvoláva na Starý zákon – je to jednoducho Božia jednota.

Pánu, nášmu Bohu nech je vzdaná vďaka. On započal, On dokoná ku dňu Ježiša Krista, nášho Pána.

Povstaňme a spievajme *Taký aký som, tak to musí byť.*

Prosím, aby potom prišiel brat Erwin Pacheco, aby sme sa za neho modlili a odovzdali ho do rúk Pána.

[chórus]

V čase, keď zotrváme v tichej modlitbe, dovoľte mi spýtať sa, či sú tu takí, ktorí chcú byť pokrstení. Máme tu bratov a sestry, ktorí by chceli byť pokrstení? Zdvihnite na okamih ruku. Dobre, tak počkáme do apríla. Jedna ruka. Tak môže byť krst. Aj komorník bol len jeden. Filip šiel do vody a pokrstil ho.

Modlime sa ešte za všetkých bratov, ktorí slúžia Slovom.

Milovaný Pane, večne verný Bože, prosíme za všetkých bratov vo všetkých jazykoch, za prekladateľov a za všetkých, ktorí Slovo počujú. Môj Bože, požehnaj a daruj v Cirkvi plnú jednotu, nech je odňatý všetok odpor a nech sme jednomyseľne zhromaždení pred Tvojou tvárou, aby si mohol potvrdiť Svoje Slovo. Prosíme aj za všetkých, ktorí sú v núdzi, niektorí sú dokonca trápení nepriateľom. Milovaný Pane, Ty si prišiel oslobodiť zviazaných! Nech sa tak stane Božou mocou v mene Ježiša Krista, žeby všetci, ktorí sú zviazaní a sami si nedokážu pomôcť, prijali teraz vo viere svoje oslobodenie. Moc satana je zlomená, hadovi je rozšliapnutá hlava!

Chválený a velebený buď náš Pán za víťazstvo na Golgote!

Veľký Bože, ďakujeme Ti za závet Tvojho Slova, za Starý a Nový zákon! Milovaný Pane, dokonaj Ty Svoje Slovo, požehnaj vo všetkých národoch a jazykoch a národnostiach a dokonaj Tvoje dielo v našom čase. Nech nikto nezaostane, nech nikto nezaostane za Božou milosťou. Nech všetci, ktorí teraz počujú Tvoje Slovo a prijímajú ho, sú pri Tvojom návrate. Ty prídeš skoro. Chválené a velebené nech je Tvoje nádherné a sväté meno Ježiš.

Všetok ľud povedz Amen. Všetok ľud povedz: Česť buď Bohu!
Haleluja. Amen.